

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

VEYSEL'İN KANATLARI

(Kısa Film)

Yüksek Lisans Tez Raporu

Tezi Hazırlayan:
Metin HASGÜL

İstanbul, 2019

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

VEYSEL'İN KANATLARI

(Kısa Film)

Yüksek Lisans Tez Raporu

Tezi Hazırlayan:
Metin HASGÜL

Öğrenci No:
165570004

Danışman:
Prof. Burak BUYAN

İstanbul, 2019

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “**Veysel’in Kanatları**” başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ahlak ve geleneklere uygun şekilde tarafımdan yazıldığını, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmamın içinde kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

13/06/2019

Metin HASGÜL

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS SINAV TUTANAĞI

13.10.2019

Enstitümüz *Sinema-Tv* Anasanat Dalı *Sinema-Tv* Programı yüksek lisans öğrencilerinden **165570004** numaralı **Metin HASGÜL**'ün "*Beykent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim – Öğretim Yönetmeliği*"nin ilgili maddesine göre hazırlayarak, Enstitümüze teslim ettiği "*Veyssel'in Kanatları*" konulu tezini, Yönetim Kurulumuzun 21/05/2019 tarih ve 2019/21 sayılı toplantısında seçilen ve Taksim Yerleşkesinde toplanan biz jüri üyeleri huzurunda, Beykent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin 29. maddesinin 3. fıkrası gereğince (50) dakika süre ile aday tarafından savunulmuş ve sonuçta adayın tezi hakkında ~~oyçokluğu/oybirliği~~ ile ~~Kabul/Red veya Düzeltme~~ kararı verilmiştir.

İşbu tutanak, 4 nüsha olarak hazırlanmış ve Enstitü Müdürlüğü'ne sunulmak üzere tarafımızdan düzenlenmiştir.

DANIŞMAN
Prof. Burak BUYAN
(Beykent Üniversitesi)

ÜYE
Dr. Öğr. Üyesi Cengiz ASILTÜRK
(Beykent Üniversitesi)

ÜYE
Prof. Cem Kağan UZUNÖZ
(İstanbul Aydın Üniversitesi)

Adı ve Soyadı : Metin HASGÜL
Danışmanı : Prof. Burak BUYAN
Türü ve Tarihi : Yüksek Lisans, 2019
Alanı : Sinema-TV
Anahtar Kelimeler : Kumar, Bağımlılık, Mülkiyet, Öz Denetim, Çaresizlik

ÖZ

VEYSEL'İN KANATLARI

(Kısa Film)

Bu çalışma, kişinin öz kontrolünü sağlayamaması sonucunda yaşadığı kayıpları anlatmaktadır. Kısa filmin ana karakteri, sahip olduğu sınırlı sayıda mülkü kaybettikten sonra çaresizlik hissi içerisinde, manevi anlamda ağırlıklarından kurtulmaktadır. İnsanın sahip olduklarının değerini bilmeyerek öz kontrolünü kaybetmesi, geri dönüşü imkansız trajedilere neden olmaktadır. Bu kısa filmde de bir anlatıcı karakteri vasıtasıyla kumar bağımlılığının yol açtığı sonuçların, yukarıda bahsi geçen kavramlarla birleşerek yarattığı domino etkisi göz önüne serilmek istenmiştir.

Name and Surname : Metin HASGÜL
Supervisor : Prof. Burak BUYAN
Degree and Date : Master, 2019
Major : Film-Television
Key Words : Gambling, Addiction, Property, Self-Control, Desperation

ABSTRACT

WINGS OF VEYSEL

(Short Film)

This study tells the losses that one experiences as a result of not gaining his self control. After losing his limited property, the main character of the short movie gets rid of his heaviness morally in a sense of desperation. The situation that one's losing self control for not knowing the value of what he has, causes irremediable tragedies. In this short movie, the domino effect that results of gambling addiction has created together with the notions mentioned above, is intended to be brought to light.

İÇİNDEKİLER

ÖZ.....	i
ABSTRACT.....	ii
TABLOLAR LİSTESİ	v
FOTOĞRAF LİSTESİ	vi
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

1.ÇEKİM ÖNCESİ SÜREÇ.....	5
1.1 Öykünün Ortaya Çıkışı	5
1.2 Sinopsis	9
1.3 Tretman	9
1.4 Senaryo.....	11
1.5 Karakter ve Mekân Analizleri.....	22
1.5.1 Karakter Analizleri	22
1.5.1.1 Veysel	22
1.5.1.2 Çocuk	22
1.5.1.3 Bekir.....	23
1.5.1.4 Dayı.....	23
1.5.2 Mekan Analizi	23
1.6 Çekim Senaryosu	24

İKİNCİ BÖLÜM

2. ÇEKİM SÜRECİ	29
2.1 Çekim Aşaması	29
2.2 Prodüksiyon Listesi.....	30
2.2.1 Dekor ve Aksesuar Listesi.....	30
2.2.2 Kostüm Listesi.....	30
2.2.3 Kamera Malzemeleri	31
2.2.4 Ses Malzemeleri	31
2.2.5 Işık Malzemeleri	31

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. PRODÜKSİYON	37
3.1. Post Prodüksiyon Aşamaları	37
3.1.1. Kurgu	37
3.1.2 Renk Düzenleme (Color).....	37
3.1.3. Ses.....	37
3.1.4 Müzik.....	38
3.2 Bütçe	38
3.3 Filmin Künyesi.....	38
DEĞERLENDİRME	40
KAYNAKÇA	42

TABLÖLAR LİSTESİ

	Sayfa No
Tablo 1: Çekim Senaryosu.....	24
Tablo 2: Çekim Ekibi.....	29
Tablo 3: Dekor ve Aksesuarlar	30
Tablo 4: Kostüm Listesi.....	30
Tablo 5: Kamera Malzemeleri	31
Tablo 6: Ses Malzemeleri	31
Tablo 7: Işık Malzemeleri.....	31
Tablo 8: Bütçe.....	38

FOTOĞRAF LİSTESİ

Sayfa No

Fotoğraf 1: Sarı rengeyle hikayeye hizmet eden akvaryum.....	32
Fotoğraf 2: “Çocuk” bel plan çekimi.....	32
Fotoğraf 3: Set Hatırası	33
Fotoğraf 4: Sanat Yönetimiyle Alakalı Küçük Bir Toplantı	33
Fotoğraf 5: Masa Sahnesi Çekimleri, Dayı’nın Yakın Planları.....	34
Fotoğraf 6: Reji ve Oyuncu Kadroları.....	34
Fotoğraf 7: Oyun Provaları Alınıyor	35
Fotoğraf 8: Kamera Arkasında Ekip Eğleniyor	35
Fotoğraf 9: Final Öncesi Son Planlar Çekiliyor	36
Fotoğraf 10: Oyunculara Kayıt Öncesi Oyun Verme Aşaması	36

GİRİŞ

İlk çağlardan beri “oyun” kavramı insan yaşamının temelinde yer almıştır. Kùltürlerin şekillenmesinde, uygarlıkların ortaya çıkışlarında, dinlerin oluşumunda, sanatların gelişiminde oyunun payı hep vardır. Ancak tabii oyunun yalnızca insana özgü olduğunu söylemek de yanlış olur. Örneğin iki yavru köpek birbirleriyle kavga eder gibi oynarlar; fakat bunu yaparken birbirlerine zarar vermemek gibi bir kuralları vardır. Aynı şekilde insanoğlunun da oyunlarında kurallar mevcuttur. Çünkü hiçbir oyun kuralsız olmaz, aksi halde oyun olmaktan çıkar, amacından sapar. Johan Huizinga “*Homo Ludens*” isimli eserinde bununla ilgili şunu söyler:

“Oyun alanının sınırları içinde kendine özgü ve mutlak bir düzen hüküm sürer. İşte oyunun daha da pozitif yeni bir çizgisi: Oyun düzen yaratır, oyun düzenin ta kendisidir. Dünyanın kusurluluğu ve hayatın karışıklığı içinde geçici ve sınırlı bir mükemmellik yaratır. Oyun mutlak bir düzen gerektirir. Bu düzenin en küçük ihlali oyunu bozar, oyun niteliğini ve değerini yok eder.” (Huizinga, 2013, s. 263)

Kumar da şüphesiz insanoğlunun bu oyun ihtiyacına heyecan katmak isteğinden doğmuş, “en iyi kim oynuyor?” sorusu eşliğinde bir yarışmaya dönüşmüştür. İşin içine para girdikten sonra baştaki masumiyetini sürdürdüğünü söylemek zor olsa da oyun kavramını daha cazip hale getirdiği de bir gerçektir. Yine Huizinga aynı eserinde şöyle der:

“Her ne olursa olsun oyun, insan ve sorumlu yetişkin için, isterse ihmal edebileceği bir işlevdir. Oyun keyfe kederdir. Oyundan alınan zevk oyunu ihtiyaç olarak hissettirdiği ölçüde oyunun gerekliliği emredici hale gelmektedir. Oyun her an ertelenebilir veya iptal edilebilir. Oyun, fiziksel bir ivedilik veya ahlaki bir ödev tarafından dayatılmış hiç değildir.”

(Huizinga, 2013, s. 25)

Oyunun ne zaman biteceğini oyunun kuralları belirler. Ancak Huizinga'nın da belirttiği gibi oyun bir zorunluluk değildir ve oyuncu istediği zaman oyunu bitirebilir. Özellikle ortada fiziki veya manevi zararlar oluşuyorsa bu durum gayet tabiidir. Yenilen bir kumarbazın, kaybettiğini kazanmaya çalışırken gözünün kararıp oyunu iyi oynayamaması, hata yapması, daha fazla kaybetmesine yol açabilir. Bu nedenle kişi öz denetimini sağlayabilmeli ve oyunun ne zaman biteceğine kendisi karar verebilmelidir. İspanyol filozof Baltasar Gracian da aforizmalarında bu konuya değinmiştir:

“Kazanırken bırakmayı bilin. Bütün iyi oyuncular böyle yapar.

İyi bir geri çekilme, cesur bir saldırı kadar başarılıdır. Talih bir

insanı omzunda uzun süre taşırsa daha çabuk yorulur.”

(Gracian, 2018, s. 25)

“*Veysel'in Kanatları*” isimli kısa filmde oynanan kumarın adı “kılıç” oyunudur. İki oyuncuyla oynanır. Yarı yarıya kazanma şansı vardır. Ortaya para ya da değerli birşey konur. Oyunculardan biri bir kağıt ismi söyler. Ardından diğer oyuncu iskambil kağıtlarını kardıktan sonra bir kendi önüne bir rakibinin önüne gelecek şekilde kağıtları açar. Söylenen kağıt kimin önüne düşerse o oyuncu kazanır. Veysel karakteri, kaybettikçe ruhsal bir çöküntüye girer. Onunkisi hırstan çok, kaybettiği şeylerin manevi değerlerinin yarattığı hüznün ve vicdan azabıdır. Ancak bu iyi niyetli kavramlar bile kötücül sonuçlara yol açar. Nihayetinde kendi denetimini sağlayamadığı için felakete sürüklenir. Yükünü taşıyamadığı mülkiyetlerinden kurtulunca çaresizlik duygusunun da desteğiyle manevi olarak hafifler.

AMAÇ

“*Veysel’in Kanatları*” adlı kısa film, bağımlılığın her türlüşünün zararlı olduğu hissini izleyenin duymasını amaçlar. Sahip olunan mülkler insan üzerinde sorumluluk duygusu oluştururlar. Ancak insan bu duyguyu zaman zaman unutur ya da o sorumluluğa sahip olduğunun bilincinde hiç olmaz. Hikayenin kahramanlarından Dayı, sonraki elde para kaybetme ihtimaline karşı, kazandığı ilk an oyun oynamayı bırakır. Bekir ve Veysel ise kaybettiklerini geri alabilmek için oynadıkça oynarlar. Kendini kontrol edememe durumu kişiyi felakete sürükleyebilir. Veysel’e olan tam olarak budur.

Sahip olunan mülkler insanda ağırlık yaparlar. Hayata dair atılacak adımları yavaşlatırlar. Yaşam para kazanmak üzerine kurulmuştur. Bu paralarla da daha rahat bir hayat sürebileceği savıyla ev, araba, arsa ya da buna benzer menkuller alınır Burada doğal olmayan bir durum yoktur. Ama sahiden bu mülkler kişiyi rahatlatan şeyler midir? Yoksa insanda yük oluşturan, onu sonsuz bir döngünün içine hapseden kötücül yapılar mıdır? Bu tez çalışması yukarıdaki soruları izleyenlerin düşünmesi hedefini taşır.

KAPSAM

Bu kısa filmde kumarın zararları ve kişinin kendini kontrol edememesinin sonuçları anlatılmıştır. Senaryo, bir öykü uyarlamasıdır. Uyarlama yapılırken öykünün ana hatlarına sadık kalınmıştır. Karakterlerin diyalogları büyük oranda öykünün kendisinde yer alan diyaloglardır. Az miktarda değişim yapılmıştır. Bunun sebebi filmin edebi bir anlatıma sahip olması isteğidir. Anlatıcı karakterinin senaryoda yer alması da bu anlatıma hizmet etmesindendir. Bununla birlikte filmde yer yer doğal anlar, edebi dilin dışına çıkan cümleler yer almaktadır. Bunlar da özdeşleşmeye alan sağlamak için yapılmış olan hamlelerdir. Hedeflenen, hem edebi ve izleyiciye sanki bir öykünün içindeymiş hissini veren bir film, hem de izlediklerinin kendi başına da gelme olasılığını düşündüren bir film olmasıdır. Atılan adımlar da buna yöneliktir.

YÖNTEM

Hikayeye karar verilip mekan bulunduktan sonra çekim hazırlıklarına başlandı. Oyuncularla görüşülüp anlaşıldı. Karakter analizleri kendilerine iletildi. Set ekibinde çeşitli görevlerde yer alacak insanlarla bağlantı kurulup mutabakat sağlandı. Kamera ve diğer ekipmanlar ayarlandı. Yönetmen yardımcısı Efe Yeşilay ve görüntü yönetmeni Ahmet Yıldırım'ın da dahil olduğu ilk toplantıdan sonra yol haritasına karar verildi. Senaryoda bir takım değişiklikler yapılmış, bir karakter çıkarılmıştı. Öykünün kağıt üstünde işlevsel olan ancak filmde ana hattı zedeleyecek olan kimi bölümler, konuşmalar ve eylemler de senaryodan çıkarıldı. İçinde kumar sahnesi barındıran ya da kumar filmi olarak adlandırılabilir türden filmler incelendi. Çekim senaryosu bittikten sonra ışık düzenine karar verildi. Loş bir atmosferde hikayenin anlatılmak istendiği konusunda fikir birliğine varıldı. Detay renk sarı ve tonları olacaktı. Bunun sebebi ise literatürde sarının hastalıklı bir renk olarak kabul edilmesidir. Duygusal ve nevrotik bir renktir. Dinamik ve hareketliliği temsil eder. Ayrıca geçiciliğin simgesi olarak da kabul edilir. Bu da tam olarak mülk ve paranın yük olduğunu söyleyen bu çalışmayla paralellik oluşturur. Yukarıda bahsedilen sarının hareketliliği temsil etmesinin filme yansımaları Veysel'in duygusal olarak yerinde duramaması ve bunun sonucunda fiili olarak uçmasıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM

1.ÇEKİM ÖNCESİ SÜREÇ

1.1 Öykünün Ortaya Çıkışı

Hikayeye göre kumar masasında her şeyini kaybeden bir insanın uçması fikri eylemin kendi absürtlüğüne ters orantılı olarak doğal bir sonuçtur. Hikayenin sonunda Veysel yürüyüp gözden kaybolursa, ya da intihar etse bu kadar etkileyici bu kadar etkili olmayacak, klişe bir hikaye finali olacaktır. Çaresizlik duygusu gayet iyi resmedilmiştir. Bu öykünün çekilmek istenmesinin bir diğer sebebi mülkiyet kavramını sorgulatmasıdır. Evet, insan kurulu halde bulunan düzene uyum sağlamak isteyebilir, ama psikolojik olarak bir maddenin ağırlığını kaldıramayacaksa neden onun sahibi olur? Bu gerekli midir?

Hikaye birinci tekil şahıs olarak Çocuk'un ağzından yazılmıştır. Uyarlama yapılırken de bu stile sadık kalındı. Çocuk karakterin anlatıcı konumunda kalmasına ve fakat özellikle masa sahnesinde pasif kalmasına karar verildi. Hikayeye girişte ve finalde yardımcı olması yeterli görüldü.

Hikayede mevcut karakterlerin dışında İbrahim isimli bir karakter daha vardı. Son derece gamsız bir adam olan İbrahim, Çocuk'un dışarıyı kolaçan etmeye çıktığı bölümde oynanan kumarda kaybeder, korkudan eve gidemediği için sandalyelerin üzerine kıvrılıverir. Karısından korkar. Üstelik çocuklarının rızkını da kumarda kaybettiğini düşünür. Zaman zaman kahvehanenin camlarının ardından karısı ve çocuklarının siluetlerini görür, kahve ahalisine bunu söyler, ama İbrahim dışında kimse onları göremez. Çocuk da görür. O da tüm hikayeyi aktardığı için belki de İbrahim'in vicdan azabına ortak olmuştur. İbrahim'in uyarlamada senaryodan çıkartılmasının birden fazla sebebi vardı. Bunların en önemlisi hikayenin odak noktasını dağıtılmak istenmemesidir. Veysel dışında dikkat çeken yahut ön plana çıkan bir kişi/olay olsun istenmiyordu. Çocuk karakterinin laflarının kesilmesinin

sebebi de budur. İbrahim'in sanrıları öyküyü çok böleceği, ritmi yavaşlatacağı düşünüldü. Karısını ve çocuklarını gördüğü kısımlar belki filmin absürt havasına hizmet edecek

olabilirdi ama bu küçük destek esas sebebin yanında hafif kalmaktaydı. İbrahim'in çıkartılmasının bir diğer sebebi de filmdeki "iyi ve naif adam" rolünü Veysel ile bölüşmesiydi. Bu paylaşım istenmeyen bir şeydi. Çocuk çay verirken ona gülümsüyor, Veysel her şeyini kaybettiğinde ona en fazla acıyan oluyordu. Çocuk'un tarafsız ve izole bir karakter olduğunu düşünülürse filmdeki tek "iyi" Veysel olmalıydı. Kağıt üstünde şüphesiz birçok şeye hizmet ediyor ve hikaye içinde önemli bir yer teşkil ediyordu ancak film dilini oluştururken bu karakterden feragat edilmesi gerekiyordu.

Dayı, kumar başlamadan önce Çocuk'u etrafı kolaçan etmesi için dışarı yollar. Bu esnada Bekir'le Dayı arasında, aslında polislerin kumardan haberdar oldukları, ancak yine de önden bilgi verip onları zor durumda bırakmamak gerektiği yönünde bir konuşma geçer. Yani Dayı, kendi usulünü oluşturmuş, düzenini kurmuştur.

Çocuk dışarıya çıkışının ardından bir sigara yakar. O esnada kumar gecelerinde neler yaşandığını anlatır. Sürreal bir tablo çizer gibi yapar bunu. İnsanların kumar sonrası ettikleri kavgalardan bahseder. En ufak bir hareketin büyüyüp kanlı bıçaklı bir dövüşe dönüşmesi, ertesi gün geceden sokakta düşürdükleri eşyalarını almaya gelen insanların komik durumları çok net bir şekilde betimlenir. Tüm bunlar aslında paranın ve hırslın insan üzerindeki uyuşturucu etkisini anlatır. Durduk yerde kimse kimseyle kavga etmez, ya da eşyalarını sağa sola saçacak kadar kendinden geçmez. Bunu insanlara yaptıran şey ya da şeyler çok güçlü konumda olmalıdır. "Para için bir diğer insanın burnunu kırmak isteyen bir insan" cro-magnondan farksız bir insandır. Düşünce yapısı fazlasıyla dış etkenlerin kontrolü altındadır. Daha fazla para, daha fazla güç istemektedir. Kumarda kazandığında sevinir, oysa o ana kadar kazandığının kim bilir kaç katını masada bırakmıştır. Tüm bunları yapmasının yegane sebebi paradır, bir nevi kağıt uyuşturucu da denilebilir...

Çocuk'un içeri dönüşünün ardından kumarın ilk safhası bitmiştir. İbrahim kaybetmiş ve bir köşeye çekilmiştir. Dayı, Bekir ve Veysel onunla dalga geçerler. Bu adamlar hakkında fikir veren bir bölümdür burası. Hepsi bir ağızdan İbrahim'i ayıplar, ona hakaret ederler.

"Üçü, birlikte sırttılar bu kez ve aynı anda dönüp İbrahim'in

hareketsiz yatan vücuduna baktılar. Yüzlerini acayip bir

öfke kaplamıştı bakarken, kaşları çatılmış, gözlerinin içinde

*de kara kara bulutlar çarpışmaya başlamıştı. Hani İbrahim
yatmayıp da masada oturuyor olsa, len hem kumar
oynuyor hem de kaybediyorsun, rezil herif, rezil herif diye
tokatlayacaklardı sanki.” (Toptaş, 2017, s. 61)*

Riyakar bir tavır söz konusudur. Nasılsa adamın parasını almışlardır. Bu gecelik onunla işleri bitmiştir. Onun yerinde kendilerinin de olabileceği ihtimalini düşünmezler. Düşene tekme vurmak, ters empati yapıp o durumda kendisinin olmadığına sevinmek daha kolay gelir.

İbrahim’in karısını ve çocuklarını camın ardında gördüğü bölüm çok enteresandır. Karanlıkta leke gibi görünürler. Camdan akan yağmur damlaları gibi hareketlidirler. Kadın tüm sakinliğiyle, gözlerini kocasının üzerinden ayırmamaktadır. Öyle ki, Çocuk’un da dediği gibi insanı çileden çıkaracak kadar sakindir. Camın ardındaki İbrahim’in ailesi değil vicdanıdır. Gamsız bir adam da olsa vicdanının azabından kaçamamaktadır. Beyni bu azabı arkalara atmaya, yokmuş gibi davranmaya çalışsa da aile olgusunun ağırlığı burada baskın çıkmaktadır.

Dayı ve Bekir arasında başlayan kumar Dayı’nın galibiyetiyle sonuçlanır. Parayı cebine koyan Dayı çekilir. Bekir itiraz eder gibi olsa da Dayı’nın karşısında fazla direnemez. Bu durum Dayı karakterinin gücünü gösterir. İtiraz edilemeyen, her dediği doğru kabul edilen, öyküdeki güç ve erk sahibi kişidir. Dayı’nın çekilmesinin ardından Bekir, Veysel’le oynamaya başlar. Dayı ve Bekir, İbrahim’den para almış ancak Veysel henüz bir şey kazanamamıştır. Bu nedenle iştahlıdır. İlk elde Bekir kazanır. Bu galibiyet Bekir’i hırslandırmıştır. Dayı’ya karşı gösteremediği gücü Veysel’e karşı gösterir. Bir önceki oyunda ezilen egosunu bu oyunda tamir eder. Veysel de kumarın büyüüne kendisini kaptırır. Üst üste birkaç el kaybettikten sonra ceplerini yoklamaya başlar. Parası bitmiştir. Tüm bunlar olurken Dayı zevkle onları izlemektedir. Kendisinin kurduğu bu dünyada olup bitenler ona haz vermektedir. Veysel’in borç ister gibi yalvaran gözlerle ona bakmasına olumsuz yanıt verir. Boş yere harcayacak parası yoktur. Veysel de bunun üzerine annesinden kalan tarlayı masaya koyar. Bekir, krizi fırsata çevirmek ister. Ederinin çok altında bir para teklif eder. Veysel, yine Dayı’dan destek bekler ancak Dayı kumar masasının hesabının farklı olduğunu söyleyerek işin içinden sıyrılır. Başka bir oyunda kendisinin de herhangi bir taşınmaza ederinin altında bir fiyat biçme ihtimalini

düşünmektedir muhtemelen. Belki de geçmişte sıkça yaptığı bir şeydir. Veysel tarlayı kaybeder. Bekir, Çocuk'tan beyaz bir kağıt ister. Veysel'e tarlayı Bekir'e sattığına dair bir yazı yazıp imzalamasını söyler. Üstelik tarlanın normal fiyatını yazdırır. Aksi durumda kendisi o tarlayı tekrar satmak istediğinde tarlanın bedeli düşecektir.

Tarlasını kaybeden Veysel'in ruh hali değişmeye başlar. Kendisi için çok kıymetli olan bir şeyi kaybetmiştir. Çok sinirlenmiştir. Bekir'e serzenişte bulunur, karşılık alamaz. Bekir, daha fazla oynamaması gerektiğini söyler Veysel'e. Veysel ise çoktan çığırından çıkmıştır. Tarlayı geri kazanmaktan başka bir düşünce yoktur kafasında. Ortaya bu kez de evini koyar. Ancak onu da kaybeder. Olduğu yerde çöküp kalır. Ardından tıpkı İbrahim'in kaybedişinde olduğu gibi bir tavra bürünür Bekir ve Dayı.

“Dayım da, Bekir de öfkeyle baktılar ona. Hatta pis bir

şey görmüş gibi yüzlerini de buruşturdular.” (Toptaş, 2017, s.71)

Her şeyini kaybeden Veysel için son başlamıştır. Yine beyaz kağıt getirtilir, yine imzalar atılır. Bekir ve Dayı'da büyük bir değişim göze çarpmaktadır. İkisi de Veysel'e karşı şefkat duymaya, ona acımaya başlamıştır. Gerçekten üzüldüklerini söylemek zordur, daha ziyade vicdanlarını rahatlatıyor gibidirler. Dayı, Çocuk'tan Veysel için bir kahve yapmasını ister. Kahve pişince Veysel'e kahveyi İbrahim vermek ister. Tüm karakterlerde görülen tutarlılık İbrahim'de de devam etmektedir. Veysel kahvesine dokunmaz, bir yudum su içip kahveden çıkar. Tam bu noktada gerçekten endişe duyar Bekir ve Veysel'in kendine kötü bir şey yapacağı fikrine kapılır. Bu endişe, bu karakterlerin bile bir sınırlarının olduğunun, pür kötücül karakterler olmadıklarının göstergesidir.

Veysel dışarı çıktıktan sonra bir müddet yürür ve uçmaya başlar. Herkes çok şaşkındır. Veysel'in uçuşu, daha önce de belirtildiği gibi çaresizliğin ve mülkiyet yükünden kurtulmanın rahatlığını temsil eder. Kaybedecek bir şeyi kalmamıştır. Artık daha özgür, daha özgüvenlidir. Yükü artan biri varsa o da Bekir'dir. Öykünün son cümlesinde belirtildiği gibi sanki kaybeden Bekir olmuştur.

Öykünün yazarı Hasan Ali Toptaş, Türk edebiyatında daha ziyade romanlarıyla tanınan romantik bir yazardır. Öyküleri ve romanlarında gerçeküstü öğelere sık sık rastlanır. Karakterler doğrusal olmayan bir yol izlerler ve onların bilinçaltı dünyaları betimlenir. Uyarlaması yapılan “*Veysel'in Kanatları*” isimli öykü “*Gecenin Gecesi (2017)*”

isimli kitaptan alınmıştır. Bunun dışında yazarın “*Bir Gülüşün Kimliği (1987)*”, “*Yoklar Fısıltısı (1990)*”, “*Ölü Zaman Gezginleri*”, “*Geçmiş Şimdi Gelecek (2016)*” isimli öykü kitaplarının yanı sıra “*Sonsuzluğa Nokta (1993)*”, “*Gölgesizler (1995)*”, “*Kayıp Hayaller Kitabı (1996)*”, “*Bin Hüzünlü Haz (1998)*”, “*Ben Bir Gürge Dalıyım (2003)*”, “*Uykuların Doğusu (2005)*” ve “*Kuşlar Yasına Gider (2016)*” isimli romanları mevcuttur. Yazar aynı zamanda “*Yalnızlıklar (1993)*” isimli bir şiir kitabı ve “*Harfler ve Notalar (2007)*” isimli bir deneme kitabına sahiptir.

1.2 Sinopsis

Loş bir kahvehanede, sabaha karşı 3 adam (Dayı, Bekir ve Veysel) kumar oynamaktadırlar. Dayı kahvenin sahibidir. Yeğeni (Çocuk) de yanında çalışmakta, kumar oynayanlara çay servisi yapmaktadır.

Dayı, kumarda her yolu mübah gören, kurnaz bir adamdır. Kumara başlarlar. Dayı kazanır. Masadan kalkmak ister. Bekir itiraz etse de Dayı ikna olmaz. Veysel ise oynamak istediğini söyler. Tüm gece tek kuruş kazanamamıştır. Bu onu hırslandırmıştır. Veysel ilk elde bir yüzlük kaybeder. İki üç el daha durum böyle sürer. Bekir, Veysel’in parasının bittiği gerekçesiyle oyunu bitirmek ister. Veysel, Dayı’dan borç ister ama Dayı vermez. Bu kez de rahmetli annesinden kalan tarlasını masaya sürer. Bekir ise 600 lira sürer. Tarlasının en az 3000 ettiğini öne süren Veysel kimseden destek bulamayınca mecbur kabullenir durumu. Yine kaybeder. Şahitlerin huzurunda bir kağıt imzalayarak tarlayı Bekir’e devreder.

Annesinden yadigar tarlayı kaybetmek Veysel’i çok sarsmıştır. Kabullenemez. Tarlayı geri almak ister. Bu kez de evini koyar ortaya. İlk elde evini kaybeder. Bekir ve Dayı, Veysel’i teselli ederler. Bir müddet sonra Veysel dışarı çıkar ve birkaç adım attıktan sonra uçmaya başlar. Diğerleri ardından bakakalırlar. Sanki kaybeden onlar, kazanan Veysel olmuştur...

1.3 Tretman

Sahne 1

Çay kazanı kaynamaktadır. Bir el çayları doldurur. Anlatıcı, hikayeyi anlatmaya başlar.

Dayı, Çocuk'a seslenir. Çocuk çayları masaya getirir. Dış sesten karakterleri tanıtır. Masadakiler ne oynayacaklarına karar verirler. Dayı, Çocuk'u gözlemcilik yapması için dışarıya gönderir. Çocuk çıkar.

Sahne 2

Çocuk kahvehanenin dışına çıkar. Bir sigara yakar. Sigarayı içip etrafı kolaçan eder. Dış sesten de her gece yaşananları ve kumarcıların tuhaf davranışlarını anlatır. Jeneriğin ardından içeri girer.

Sahne 3

Bekir kaybetmiştir. Dayı kumarı bırakır. Bekir ve Veysel oynamaya başlarlar. Veysel ilk elde sinek papazını ister. Sinek papazı Bekir'in önüne düşer. Bir el daha oynarlar. Veysel yine sinek papazını ister. Sinek papazı yine Bekir'in önüne düşer.

Veysel bir el daha oynamak ister, ayağa kalkıp ceplerini yoklar. Parasının olmadığını fark edince Dayı'ya bakar. Dayı borç vermez. Veysel masaya Azmak'taki tarlasını koyar. Bekir tarlaya 600 lira teklif eder. Veysel itiraz eder. Dayı'dan medet umar ancak Dayı duruma karışmaz. Veysel kabul eder. Maça kızını ister. Maça kızı Bekir'in önüne düşer. Veysel kaybeder.

Bekir Çocuk'tan beyaz kağıt ve kalem ister. Veysel kağıda tarlayı Bekir'e 3000 lira bedelle sattığını yazar. Dayı ve Çocuk da şahit olarak imza atarlar.

Veysel ayağa kalkar. Tarlayı geri almak için bir el daha oynamak ister. Bekir, masaya ne koyacağını sorar. Veysel masaya evini koyar. Karo kızını ister. Bekir sinirle kağıtları masaya koyar. İkinci kağıt karo kızıdır ve Bekir'in önüne düşer. Veysel yine kaybeder.

Bekir bir beyaz kağıt daha ister. Veysel yine yazar. Dayı ve Çocuk imzalarlar. Çocuk dış sesten durumu betimler. Veysel oturduğu yerde kalakalmıştır. Dayı, Çocuk'tan Veysel'e bir kahve yapmasını söyler. Çocuk kahveyi yapıp getirir. Veysel kahveden bir yudum alıp dışarı çıkar.

Sahne 4

Diğerleri de Veysel'in peşinden dışarı çıkarlar. Meraklı gözlerle Veysel'in arkasından bakarlar. Çocuk Veysel'in uçuşunu anlatır. Dayı, Bekir ve Çocuk'un şaşkın bakışları görünür. Kamera Veysel'in özneline havalanır.

Ekran kararır.

1.4 Senaryo

SAHNE 1 / KAHVE / İÇ-GECE / ÇOCUK, DAYI, BEKİR, VEYSEL

(Çay kazanı kaynamaktadır. Çocuk çayları doldurur.)

ÇOCUK (Ses)

Vakit gece yarısını bulmuştu artık. Ortalıktan el ayak çekilmiş, kahvenin camlarını da silme karanlık kaplamıştı. İçeride de sanki insanlar evlerine gidip uyumamışlar da gecenin o vaktinde hala sandalyelerde oturuyorlarmış gibi geliyordu bana. Hatta her an bir köşeden çay istenecekmiş, kahve istenecekmiş gibi geliyordu. Nefesimi tutup dikkat kesilince, sanki yerinden oynayan sandalyelerin gıcırıltılarını bile hayal meyal işitiyordum.

(Dayı, Çocuk'a seslenir.)

DAYI

Hadi artık yeğenim! Daha demlenmedi mi çay? Bizi ne zaman sulayacaksın?

ÇOCUK

Geliyor dayı.

(Çocuk çayları alıp servise başlar. Dış sesten masadakileri tanıtır. Bu esnada masadakileri görürüz. eller, çaylar, sigara tablaları, küllükler.)

ÇOCUK(Ses)

Dayımın solunda Bekir oturuyordu. Sanki duvarla masa arasına sıkışmış gibiydi Bekir.

Dayımın onu oraya kasten oturtmuş olabileceğini düşündüm. Hasmının moralini bozmak için her şeyi yapardı çünkü. Onun da solunda Veysel oturuyordu. Temiz bir adamdır Veysel. Diğerlerinden farklı olduğunu düşünürüm hep.

BEKİR

Ee, ne oynuyoruz?

DAYI

Ne oynayacağız?!?! Altmış altı oynayacak halimiz yok herhalde. Her zamanki gibi kılıç keseceğiz.

(Hafif uykulu olan Çocuk, esnedikten sonra gazoz kasalarının üzerine oturur.)

DAYI

(Çocuk'a): yeğenim, sen dışarı çık da etrafı kolağan et hele, polisler gelip ansızın tepemize çökmesin.

(Çocuk dışarı çıkar)

SAHNE 2 / SOKAK /DIŞ-GECE / ÇOCUK

(Çocuk dışarıdadır. Bir sigara yakar. Etrafı kolağan eder.)

ÇOCUK (Ses)

Aklım içerideydi. Bir hayli tedirgindim. Kumar masası kuruldu mu çoğu kez hır çıkardı çünkü. Pullar ve paralar yerlere saçılır, sandalyeler devrilir, havada yumruklar tekmeler uçuşur, hatta ağza alınmayacak küfürler eşliğinde bıçaklar bile çekilirdi. Yakaları, bağrıları açık vaziyette, Ertesi gün hava aydınlandığında hızlı adımlarla mahallenin içinde döner dururlardı. Geceki hengamede kaybolan ayakkabılarının tekini, tespihlerini, çakmaklarını ya da kasketlerini aramaya çıkarlardı çünkü.

(Çocuk içeri girer.)

SAHNE 3 / KAHVE /İÇ-GECE/ BEKİR, DAYI, ÇOCUK, VEYSEL

(Kağıtları bırakıp masadaki yüzlüğü alır Dayı. Parayı çenesine sürer.)

BEKİR

Tüh anasını satayım!

DAYI

Allah bin bereket versin!

(Parayı cebine koyar.)

DAYI

Benden paso! Senden yüz aldım. Bana bu gecelik bu kadarı yeter. Canım çekmiyor.

(Bekir afallar.)

BEKİR

Yok musun yani? Çekiliyor musun? Abi gözünü seveyim bir el oynadık daha...

DAYI

Zorla mı oynatacaksın arkadaş! Çekiliyorum evet!

(Çocuk, korku dolu gözlerle onlara bakar. Bekir, Dayı'ya daha fazla itiraz edemez.
Veysel'e döner.)

BEKİR

Ya sen? Sen de mi çekiliyorsun?

VEYSEL

Ben varım abi. Gecenin bir yarısı kalktık geldik o kadar. Biraz da biz kazanalım.

BEKİR

Eyvallah Veysel kardeş.

(Bekir kağıtları hızlıca birkaç kez daha karar.)

BEKİR

Benden yüzlük! İşte bakalım!

(Veysel cebinden bir yüzlük çıkarıp masaya koyar.

Çocuk bu arada çayları dağıtmaya başlar.)

VEYSEL

Sinek papazı!

(Bekir kağıtları dağıtmaya başlar.)

VEYSEL

(Sessizce, dua eder gibi) Hadi lan kafır! Hadi gel bana! Gel! Hadi oğlum!

(Sinek papazı Bekir'in önüne düşer.)

BEKİR

Ya işte böyle oğlum! Gördün mü! Dinime imanıma tavuk gibi yolacağım seni bu gece,
cascavlak kalacaksın!

VEYSEL

Büyük konuşma. Kimin cascavlak kalacağı belli olmaz.

BEKİR

Oynuyoruz değil mi bir el daha?

VEYSEL

Oynuyoruz tabi abi. Bir daha sinek papazı ver bana.

BEKİR

İlla papazı bulacağım diyorsun yani.

(Bir el daha oynarlar. Sinek papazı yine Bekir'in önüne düşer.

Dayı, bacak bacak üstüne atmış onları izlemektedir.

Veysel apar topar ayağa kalkarak ceplerini yoklar.)

BEKİR

Boşuna karıştırma oğlum! Paran bitti senin! Zaten kaç kuruşun vardı ki!

(Veysel sandalyeye çöker, Dayı'ya döner.)

DAYI

Hiii bana bakma, borç vermem.

(Veysel yutkunur. Boş kahveye göz gezdirir.)

VEYSEL

Hadi, bir el daha oynayalım.

BEKİR

Ulan paran yok ki! Hani ne koyuyorsun masaya, görelim!

VEYSEL

Azmak'taki tarlayı koyuyorum tamam mı? Üç dönüm.

(Bekir düşünür, önündeki paraları soğukkanlılıkla sayar.)

BEKİR

Üç dönüme karşı altı yüz koyuyorum.

VEYSEL

Ne! İnsaf! Vallahi de billahi de insaf! Yahu en az üç bin eder orası, bilmiyorsun sanki.

BEKİR

İşine gelirse aslanım!

VEYSEL

(Dayı'ya) Sen söyle! Üç bin etmez mi?

DAYI

Kumar masasının hesabı başkadır. Beni karıştırmayın.

BEKİR

Bu gece donunu bile alacağım senin. Eve kışın açıkta gideceksin!

(Veysel çaresizdir.)

VEYSEL

Alyı yüz... Kabul...

(Bekir hırslı gözlerle Veysel'e bakarak kağıtları karar.)

VEYSEL

Maça kızını ver!

(Kağıt Bekir'in önüne düşmüştür. Veysel çöker kalır. Bekir bir müddet süzer Veysel'i.)

BEKİR

(Çocuk'a) Beyaz bir kağıt getir.

(Çocuk raftan bir beyaz kağıt getirir.)

BEKİR

Kendi elinle Azmak'taki üç dönüm tarlayı bana üç bin lira bedelle, şahitler huzurunda sattığını şuraya yaz bakalım!

(Veysel bir müddet sanki durumu anlamaya çalışıyormuş gibi durur. Sonrasında yazmaya başlar.)

BEKİR

(Dayı'yı göstererek) Şahitlerden birine onu yaz, (Çocuk'a) öteki şahit de sen ol, onun adını yaz.

VEYSEL

O tarla... Rahmetli annemin hatırasıydı. Ondan bir tek o kalmıştı...

(Veysel kahvenin içinde bilinçsizce gezinmektedir. Bir anda Bekir'e doğru yürüyüp masaya vurur.)

VEYSEL

O tarla rahmetli annemin hatırasıydı Bekir. Onu benden alacağına ciğerimi sökseydin daha iyiydi.

(Bekir babacan bir tavırla bakar adeta.)

VEYSEL

Benim o tarlayı geri almam lazım tamam mı? He bekir? Bir el daha oynayalım he abim benim.

(Bekir, Dayı'ya, Dayı Veysel'e bakar.)

BEKİR

(Veysel'e) Vazgeç oğlum. Bu kadarla kal, ileri gitme!

VEYSEL

Çok değil ya, bir elcik daha.

(Bekir gaza gelir.)

BEKİR

Tamam ulan! Madem kaşındın, söyle bakalım ne koyuyorsun masaya?

(Veysel düşünür.)

VEYSEL

Tarlaya karşı... Şey... Evi koyuyorum...

(Bekir kağıtları kararken veysel'e bakmadan konuşur.)

BEKİR

Kaç gözdü senin ev?

VEYSEL

Üç göz. Bir de salonu var.

BEKİR

İste bakalım.

VEYSEL

Karo kızı!

(Karo kızı daha ilk elde Bekir'in önüne düşer.)

BEKİR

Evveet. Kumar hesabı beklemeye gelmez. Şu işi sıcaklığına halledelim. Yeğenim, bir beyaz kağıt daha ver hele.

(Çocuk kağıdı getirir. Veysel yazıp imzalar, Çocuk imzalar, Dayı da imzalar. Veysel çöker, sessizce ağlamaktadır.)

DAYI

(Çocuk'a) Hadi yeğenim, Veysel'e şöyle okkalı bir kahve yap!

ÇOCUK

Daha Veysel'in sesi havadayken, ilk açılıştaki kağıt gitti hasmının önüne düştü. Bu o kadar çabuk, o kadar çabuk oldu ki hepimiz şaşırırdık. Veysel'in beti benzi attı tabii, taş

kesilmişçesine, bir müddet karo kızına baktı kaldı öylece. Hemen ardından da Hiçbir şeyim kalmadı artık benim, hiçbir şeyim kalmadı, diyerek oturduğu yerde hıçkırarak ağlamaya başladı.

(Çocuk kahveyi pişirip fincana koyar. Veysel’e götürür.)

DAYI

Hadi iç soğumasın.

(Veysel kahveye dokunmaz, birkaç yudum su içer. Kapiya doğru yürür.)

DAYI

(Fısıltıyla) Yahu, kendine bir şey yapmasın bu salak?

BEKİR

Yok be abi. Hiç sanmam.

SAHNE 4 / SOKAK / DIŞ-GECE / VEYSEL, ÇOCUK, DAYI, BEKİR

(Veysel dışarı çıkmıştır. Dayı, Bekir ve Çocuk da arkasından çıkarlar. Şaşkın gözlerle Veysel’in uçuşunu izlerler.)

ÇOCUK (Ses)

Veysel kapıdan çıkmış, neredeyse bir keklik edasıyla, sekiyormuş gibi yürüyordu o sırada. Böyle on beş, yirmi adım ilerleyince, ayakları yerden kesildi sonra ve gözümüzün önünde havalanıp uçmaya başladı. Dayım şaşkındı. Bekir şaşkındı. Hatta onun yüzünde herşeyini kumarda kaybetmiş gibi tuhaf bir ifade vardı...

(Ekran kararır.)

1.5 Karakter ve Mekân Analizleri

1.5.1 Karakter Analizleri

1.5.1.1 Veysel

Veysel, belki de başka bir hikayede iyiliğin timsali olacakken kumar masasından uçarak kaçan bir karakterdir. Yeterince parası olmadığı halde kumar oynamaktadır. Sahip olduğu parayı korumak yerine daha fazlasını istemekte, iradesini kontrol edememektedir. Dayı ve Bekir'in kumar oynadığı masaya belli ki sevimli ve zararsız bulunduğu için kabul edilmiştir. Arada sırada küçük meblağlarla kumar oynamakta, bir kez kazanıyorsa birçok kez kaybetmektedir. Baht dönüşünü yaşayacak kadar şiddetli bir sorun yaşamadığı için her toplandığında gelmektedir. Annesinden kalan tarlayı masaya koyduğunda ne yaptığının farkında değildir, bir an için hırslıdan dolayı muhakeme yeteneğini kaybetmiş gibidir. Elinden gittiğinde ise odaklandığı tek şey tarlayı geri kazanmaktır. Ancak tarlayı geri kazanmaya çalışırken evini de kaybeder. İşin ciddiyetinin ve bir an önce durması gerektiğinin farkında değildir. Sahip olduğu mülkiyetler elinden gittiğinde yüklerinden kurtulur. Çaresiz olduğunu kabul edip uçmaya başlar. Bu onun için bir kurtuluş yoludur.

1.5.1.2 Çocuk

Çocuk, bu dünyanın hem içinde ama bir o kadar da dışında, naif bir karakterdir. Dayısının kahvesine bir sebeple tıklıp kalmıştır. Konuşmayı pek sevmez. Genelde içine atmaktadır. Tüm hikayeyi iç sesiyle anlatması bu sebeptendir. Hiç kumar oynamamıştır, ama o hengame o kadar içine işlemiştir ki kumara dair her şeyi adı gibi bilmektedir. Dayısı ile aralarında duygusal bir bağ bulunmamaktadır. Büyüğü ve aynı zamanda patronu olduğu için saygı duymaktadır. Kahvede çok düşük bir paraya çalışıyor olması olasıdır. Hayalleri var mıdır bilinmez ama varsa da sanki o hayallerden vazgeçmiş gibidir. Kahvede kavga çıkmasından endişelenmesi barışçıl ve aklından ziyade yüreğini dinleyen bir insan olduğunun göstergesi sayılabilir. Veysel'in finali ise sanki onun başlangıcını simgelemektedir. Buradan kaçıp gitmenin, yüklerden kurtulmak gerçekten mümkün olup olmadığını Çocuk'un aklına düşürmektedir.

1.5.1.3 Bekir

Bekir sinsi ve içten pazarlıklı bir adamdır. Kumarı para için olduğu kadar kişisel zevki için de sevmektedir. Kahvedeki bir nevi kast sisteminde Dayı'dan sonra gelmektedir. Dayı'dan çekinir. İlk oynadıkları elde Dayı'ya kaybedişinin ardından tekrar oynamak ister ama Dayı onu reddeder. Ona itiraz edememesinin sebebi ona karşı olan korkusudur. Dayı hem ondan daha tecrübeli bir kumarcı, hem de mekanın sahibidir. Belki de Dayı oynatmasa Bekir başka hiçbir yerde kumar oynayacak kadar dikkate alınacak bir insan değildir. Veysel'le oynamaya başlamaları küllerinden doğmasına sebep olmaktadır. Sonunda dişine göre bir rakip bulur. Veysel'le olan oyunlarında ona zaman zaman acısa da kazandığında hırsı gözünü kör etmektedir. Veysel'in uçup gitmesi ise Bekir'in kendini sorgulamasına yol açmaktadır. Sanki oynanan kumarın kaybedeni Bekir olmuştur.

1.5.1.4 Dayı

Dayı, bulunduğu her ortamda en hakim konumda olan insandır. Karar mercii hep kendisidir. O isterse çay, o isterse kahve içilir. Kumarı oynatan, oynarken yakalanılmamasını sağlayan odur. Yeğenin hizmetlerinden memnundur. Ama yeğeni onun hayatında o kadar da önemli bir yer işgal etmemektedir. Kumarı hep “kazanan” olarak anılmak için tek el oynayıp kazandıktan sonra oyunu bırakmaktadır. İtibar ve karizma onun için çok önemlidir. Egosu oldukça yüksek bir karakterdir. Burnu havada, kibirli ve o mahallenin küçük kapitalist esnafı konumundadır.

1.5.2 Mekan Analizi

Film tek mekanda geçiyordu. Bunun için bir kahvehane bulunması gerekliydi. Bunun için “Kaledibi Kırathanesi” seçildi. Sahibiyle anlaşıldı. Kahvehane İstanbul, Eyüp, Alibeyköy'deydi.

Mekân, filmin gerekliliklerini birebir karşılıyordu. Çay ocağı kısmı, masalar, duvarlardaki aksesuarlar tam istenildiği gibiydi. Yapacak çok fazla değişiklik yoktu. Bu da mekan konusunda harcanılacak zaman ve enerjiyi en aza indirgedi. Böylece diğer alanlar için daha fazla vakit harcanabildi.

1.6 Çekim Senaryosu

Tablo 1: Çekim Senaryosu

<u>SAHNE 1</u> Yakın Plan	KAHVE	GECE			Çay Kazanı
Bel plan	KAHVE	GECE	Çocuk, Dayı, Bekir, Veysel		Çaylar dolar. Tepsiyi alır. Harekete başlar, amorstan takibe kesilir. Çocuk çayları dağıtırken her çay verdiği kişiyi tanıtır. Kamera hareketiyle yüzlerine dönülür
Yakın Plan	KAHVE	GECE			Sigara tablaları, kağıtlar, eller.

Göğüs Plan	KAHVE	GECE	Bekir, Dayı.		Bekir’le başlayıp Dayı’ya pan.
Genel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Bekir, Veysel, Çocuk		Çocuk’un dışarı çıkmasıyla bel plan.
<u>SAHNE 2</u> Genel Plan	SOKAK	GECE	Çocuk		Çocuk kahvenin önünde sigara içer. Tirad boyunca aynı plan devam eder. Jenerik girer. Tirad bitince sigarayı söndürüp içeri girer.
<u>SAHNE 3</u> Bel plan	KAHVE	GECE	Bekir, Dayı		Kumar başlamıştır. Bekir’in kağıtları dağıtmasına kadar aynı plan.
Yakın plan	KAHVE	GECE			Bekir’in kağıt dağıtan elleri

Bel plan	KAHVE	GECE	Bekir, Dayı, Veysel		İkinci kumar başlayana kadar devam ediyor.
Genel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Bekir, Çocuk, Veysel		Veysel'in ayağa kalkıp ellerini başına götürmesi. Ceplerini yoklaması.
Bel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Veysel, Bekir, Çocuk		Veysel'in Dayı'ya borç için dönmesiyle başlayıp arsayı kaybetmesine kadar panlarla sürer
Yakın plan	KAHVE	GECE			Bekir'in kağıtları dağıtması.
Bel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Veysel, Bekir, Çocuk		Veysel'in tarlayı kaybetmesi. Bekir beyaz kağıt ister. Çocuk'un eli kadrāja girer. Veysel'in ayağa kalkıp kahvenin içinde dolaşmasına kadar.

Genel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Veysel, Bekir, Çocuk		“O tarla rahmetli annemin hatırasıydı Bekir...”
Bel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Veysel, Bekir, Çocuk		Veysel’in tarlayı geri almak istemesinden sonar dayı ve Bekir’in birbirlerine bakmasıyla başlıyor. Veysel’in evi de kaybetmesine kadar.
Genel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Veysel, Bekir, Çocuk		Bekir’in ikinci beyaz kağıdı istemesi
Bel plan	KAHVE	GECE	Çocuk		Dayı’nın “kahve yap” demesi. Çocuk kahve yapmaya başlar.
Genel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Veysel, Bekir, Çocuk		Çocuk’un kahveyi alıp masaya gitmeye başlamasıyla başlıyor. Veysel suyu içiyor. Ayağa kalkıyor.

Bel plan	KAHVE	GECE	Dayı, Bekir, Çocuk		“Yahu kendine birşey yapmasın bu salak...”
<u>SAHNE 4</u> Genel plan	SOKAK	GECE	Bekir, Çocuk, Veysel		Bekir ve Çocuk’un amorsundan Veysel’in gidişi.
Bel plan	SOKAK	GECE	Bekir, Dayı, Çocuk		Üçünün birbirlerine bakışı

İKİNCİ BÖLÜM

2. ÇEKİM SÜRECİ

2.1 Çekim Aşaması

Kısa filmin mekânı olan kahvehanede önce sanat yönetimi çalıştı. Sanat yönetmeni Büşra Özkan ile birlikte mekan hazırlanmaya başlandı. Karar verilen detay renklere göre masa örtüleri ve dekorlar ayarlandı. Bir yandan ışık kurulumuna başlandı. Masa planları için masanın tepesine ledler yerleştirildi. Mekanın dışına bir adet dedo light yerleştirildi. Ay ışığı etkisi için daylight'lar kuruldu. Oyuncuların gelmesinin ardından okuma provaları yapıldı. Son olarak bazı sahnelerde kamera altılığı olarak kullanılacak ronin'in kurulumunun ardından da ilk planın çekimine başlandı.

Dokuz take ile ilk plan tamamlandıktan sonra Çocuk karakterinin çay ocağındaki planları çekildi. Ardından masa sahnesinin yakın planlarına geçildi. Titizlikle çalışılan bu planlar yaklaşık 4 saat sürdü. Genel planların çekimlerinin de bitiminden sonra sabaha karşı dış mekan çekimlerine geçildi. Hava oldukça soğuk ve hafif kar yağışlıydı. Veysel'in uçma sahnesinin green box tekniğine gerek kalmadan, uçtuğunu göstermeden, çeşitli kamera hareketleriyle çekilmesine karar verilmişti. O sahnenin çekimi bu tercih doğrultusunda gerçekleşti. Dış mekan çekimlerinin de tamamlanmasının ardından set sona erdi.

Tablo 2: Çekim Ekibi

SAYI	İSİM	GÖREVİ
1	Metin HASGÜL	Yönetmen
2	Efe YEŞİLAY	Yönetmen yardımcısı - Ses Operatörü
3	Ahmet YILDIRIM	Görüntü Yönetmeni - Işık Şefi
4	Büşra ÖZKAN	Sanat Yönetmeni
5	Eray DURAK	Reji Asistanı
6	Onur Gökhan DOST	Reji Asistanı
7	Kübra MADAK	Kostüm Sorumlusu
8	İrem UĞURAL	Saç & Makyaj Sorumlusu - Set Fotoğrafçısı

2.2 Prodüksiyon Listesi

2.2.1 Dekor ve Aksesuar Listesi

Tablo 3: Dekor ve Aksesuarlar

Masa & Sandalyeler	Masa Örtüsü
Çay Ocağı	Çay Bardakları
Çay Kaşıkları	İşkambil Kağıtları
Isıtıcı	Akvaryum
Bardak Altlıkları	Kül Tablası
Çay Tepsisi	Beyaz Kağıt
Kalem	Sigaralar
Çaydanlıklar	Buzdolabı

2.2.2 Kostüm Listesi

Tablo 4: Kostüm Listesi

Veysel (Onur YALDIZ)	Çocuk (Enes DANIŞ)	Bekir (HÜROL BALAKOĞLU)	Dayı (Bertan DİRİKOLU)
Deri Ceket	Gri Kazak	Oduncu Gömlek	Kazak
Sarı Gömlek	Kahverengi Hırka	Şişme Yelek	Kumaş Pantolon
Siyah Kadife Pantolon	Yeşil Mont	Lacivert Kot Pantolon	
Siyah Tişört	Gri Kanvas Pantolon		

2.2.3 Kamera Malzemeleri

Tablo 5: Kamera Malzemeleri

Kamera: sony a7s II
Lens: zeiss distagon 35mm f2.0 zeiss distagon 50mm f1.4
Gimbal: ronin m

2.2.4 Ses Malzemeleri

Tablo 6: Ses Malzemeleri

Zoom h4n
Rode outdoor boom set
Rode nt2 shotgun mic

2.2.5 Işık Malzemeleri

Tablo 7: Işık Malzemeleri

Arri hmi 575
Cosmobeam set redhead
Flexible Led
Eurospot 650w tungsten

2.3 Set Fotoğrafları

Fotoğraf 1: Sarı rengeyle hikayeye hizmet eden akvaryum

Fotoğraf 2: “Çocuk” bel plan çekimi

Sahne 2 - Oyuncu: Enes Daniş, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım, Yönetmen: Metin Hasgöl

Fotoğraf 3: Set Hatırası

Oyuncu: Enes Daniş, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım, Yönetmen: Metin Hasgöl

Fotoğraf 4: Sanat Yönetimiyle Alakalı Küçük Bir Toplantı

Sanat Yönetmeni: Büşra Özkan, Yönetmen: Metin Hasgöl, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım

Fotoğraf 5: Masa Sahnesi Çekimleri, Dayı'nın Yakın Planları

Dayı: Bertan Dirikolu, Veysel: Onur Yıldız, Bekir: Hürol Balakoğlu,
Yönetmen: Metin Hasgöl, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım

Fotoğraf 6: Reji ve Oyuncu Kadroları

Veysel: Onur Yıldız, Çocuk: Enes Daniş, Reji Asistanı: Onur Gökhan
Dost, Ses Operatörü: Efe Yeşilay, Yönetmen: Metin Hasgöl, Görüntü
Yönetmeni: Ahmet Yıldırım

Fotoğraf 7: Oyun Provaları Alınıyor

Sahne 2: Dayı: Bertan Dirikolu, Veysel: Onur Yıldız, Bekir: Hürol Balakoğlu, Çocuk: Enes Daniş, Yönetmen: Metin Hasgöl, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım

Fotoğraf 8: Kamera Arkasında Ekip Eğleniyor

Fotoğraf 9: Final Öncesi Son Planlar Çekiliyor

Dayı: Bertan Dirikolu, Veysel: Onur Yıldız, Bekir: Hürol Balakoğlu,
Yönetmen: Metin Hasgöl, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım

Fotoğraf 10: Oyunculara Kayıt Öncesi Oyun Verme Aşaması

Dayı: Bertan Dirikolu, Veysel: Onur Yıldız, Bekir: Hürol Balakoğlu,
Yönetmen: Metin Hasgöl, Görüntü Yönetmeni: Ahmet Yıldırım

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. PRODÜKSİYON

3.1. Post Prodüksiyon Aşamaları

3.1.1. Kurgu

Kurguya filmin bitişinden yaklaşık bir ay sonra başlandı. Kurgu, aynı zamanda filmin görüntü yönetmeni ve ışık operatörü olan Ahmet Yıldırım tarafından Adobe Premiere Pro programı ile yapıldı. Yıldırım, filmin her aşamasında yer aldığı için tüm detaylara hakimdi. Bu durum kurguda işleri kolaylaştıran bir detay oldu. İlk etapta seçilen planlar asist defterinden bakılıp ayıklandı. aynı işlem ses dosyaları için de yapıldı. Ancak kurgu yapılan cihazın bozulması sebebiyle bir süre ara verildi. Uygun koşulların oluşmasının ardından devam edildi.

Film tek mekanda geçtiği için kurgu aşaması hızlı oldu. Kaba montajı yaklaşık 7 çalışma gününde sona erdi. İnce montaj içinse 3 gün çalışıldı.

3.1.2 Renk Düzenleme (Color)

Filmin renk düzenleme çalışması Ahmet Yıldırım tarafından yapıldı. Toplamda 3 çalışma gününde kaba düzenleme biterken, 2 çalışma gününde de detaylı düzenlemesi tamamlandı.

3.1.3. Ses

Kurgunun tamamlanmasının ardından ses montajına geçildi. Bu işlem sette filmin seslerini de alan Efe Yeşilay tarafından yapıldı. Kaba montaj 1 günde tamamlandı. Ses miksajı ise 2 günde tamamlandı.

3.1.4 Müzik

Filmde tek müzik kullanıldı. Besteci Franz Schubert'in "Ave Maria" isimli bestesinin, Veysel'in her şeyini kaybedip kumar masasından kalktığı anda başlayıp final jeneriğinin sonuna kadar duyulması kararlaştırıldı.

3.2 Bütçe

Tablo 8: Bütçe

GİDER KAYNAĞI	TUTAR
Kamera Kirası	150 TL
Mekan Kirası	500 TL
Ulaşım	150 TL
Yemek	100 TL
Kırtasiye	50 TL
Makyaj	30 TL
Öngörülemeyen Giderler	250 TL
TOPLAM	1.230 TL

3.3 Filmin Künyesi

Filmin Adı: Veysel'in Kanatları

Süre: 11 dk

Yapım Yılı: 2019

Yapım: Türkiye

Proje Danışmanı: Prof. Burak BUYAN

Tür: Dram

Yönetmen: Metin HASGÜL

Hikaye: Hasan Ali TOPTAŞ

Uyarlayan: Metin HASGÜL

Oyuncular: Veysel: Onur YALDIZ

Çocuk: Enes DANIŞ

Bekir: Hürol BALAKOĞLU

Dayı: Bertan DİRİKOLU

Yapımcı: Metin HASGÜL

Yapım Sorumlusu: Hüseyin HASGÜL

Görüntü Yönetmeni - Işık Şefi - Kurgu : Ahmet YILDIRIM

Yardımcı Yönetmen - Ses - Ses Kurgu & Miksaj: Efe YEŞİLAY

Renk Düzenleme: Ahmet YILDIRIM

Sanat Yönetmeni: Büşra ÖZKAN

2. Reji Asistanı: Eray DURAK

3. Reji Asistanı: Onur Gökhan DOST

Kostüm: Kübra MADAK

Saç & Makyaj - Set Fotoğrafları: İrem UĞURAL

DEĞERLENDİRME

“*Veysel’in Kanatları*” kısa filmi, öyküye karar verilip danışman onayından geçtikten sonra uyarlama süreciyle birlikte resmen başlamış oldu. Uyarlama Yönetmen Metin Hasgöl tarafından yapıldı. Görüntü Yönetmeni Ahmet Yıldırım ve Yönetmen Yardımcısı Efe Yeşilay’ın filmin lokomotif ekibinde yer alacakları kesinleşti. Onlarla ilk toplantı yapıp yol haritasına karar verildi.

Çekim senaryosu yazılmaya başlandı. İkinci toplantıda yazılan çekim senaryosu incelendi. Beyin fırtınası yapıldı, fikir alışverişinde bulunuldu. Bu arada fazla gelen, hikayede ritmi aksatacağı düşünülen karakterler, sahneler ve replikler senaryodan çıkarıldı. Bu arada filmde kullanılacak mekan olan kahvehanenin sahibi Kemal Işık ile konuşulup anlaşıldı.

Teknik kısımda çalışmalar devam ederken oyuncu kadrosuyla alakalı da aksiyonlar alındı. Oyuncularla görüşüldü. Bazı roller için seçenekler oluşturuldu. Alınan cevaplara göre seçimler yapıldı. Çekimlerden bir gün önce “*Dayı*” rolü için anlaşmaya varılan Tayfun Yılmaz sağlık problemi sebebiyle film kadrosundan ayrılmak zorunda kaldı. Hemen gerekli görüşmeler yapıldı ve Bertan Dirikolu ile anlaşıldı. Oyunculuk konusunda hummalı bir çalışma yapıldı. Filmin kadrosunda bulunan 4 oyuncunun oyunculuk tarzları ölçülüp biçildi. Oyunculuk kimyasının homojen dağılmasına çalışıldı. Grotesk bir oyunculuga sahip bir oyuncunun karşısına dramatik oyunculuk sergileyen bir oyuncu yerleştirildi. Farklı tarzlardaki oyuncuların birbirlerini dengelemeleri hedeflendi. Bu anlamda beklentiler karşılandı.

Ekipmanlar ayarlandıktan, set organizasyonu tamamlandıktan sonra sete çıkıldı. Çekim 19 Aralık 2018 günü tamamlandı. Ardından kurgu ve tez raporu çalışmaları başladı. Kurguya başlanılan cihaz arızalanınca çalışmalar sekteye uğrasa da bir çözüm bulundu ve çalışmalar kaldığı yerden devam etti.

Filmde insanoğlunun özdenetim mekanizmasının ne denli önemli olduğu vurgulanmaktadır. Oynadığı kumarda sürekli kaybeden Veysel, durmayı bilmediği için daha da çok kaybetmiş, bu da onu yıkıma sürüklemiştir. Burada sorgulanması hedeflenen bir diğer konu da mülkiyet kavramıdır. Eğer Veysel’in evi ya da tarlası olmasaydı onları kaybetme ihtimali de olmayacaktı. Elbette bir insanın bunlara sahip olması tuhaf değildir

ancak onların manevi ağırlığını taşıyamaması tuhaf ve bir o kadar da alışıldık bir durumdur. Veysel'in varlıklarını kaybettikten sonra uçması da bundandır.

Filmde ağırlıklı olarak lo  bir ortam oluşturuldu. Hakim renk olarak ise sarı renk tercih edildi. Hastalığın ve sıkıntının rengi olarak kabul edilen siyah, anlatılmak istenen öyküye doğrudan hizmet ettiği için renk düzenlemesinde de ön planda tutuldu.

Başından sonuna, örnek bir ekip çalışması ile üzerinde çalışılan “*Veysel'in Kanatları*”, izleyicide sanki o an kitaptan bu öyküyü okuyormu  hissinin uyandırmayı başarmak istemektedir. Oyunculuk tarzlarından kamera hareketlerine, ışık uygulamasından kurgu çalışmasına her detay bu duruma hizmet etmek için tasarlandı.  zenildiđi  l de başarıya ulaşması temenni edilen “*Veysel'in Kanatları*” belirgin cümlesi olan ve yönetmeninin sinemaya adım attığı bir ilk filmidir

KAYNAKÇA

Kitaplar

GRACIAN, B., **Akıllı Yaşama Sanatı**, Türkçesi: Sabri Kalıç, Maya Kitap, İstanbul, 2018.

HUIZINGA, J., **Homo Ludens - Oyunun Toplumsal İşlevi Üzerine Bir Deneme**, Türkçesi: Mehmet Ali Kılıçbay, Ayrıntı Yayınları, İstanbul, 2013.

TOPTAŞ, H.A., **Gecenin Gecesi**, Everest Yayınları, İstanbul, 2017.

İnternet Kaynakları

ÇİFTÇİ, B., **Renklerin Psikolojisi - Sarı Renk ve Anlamı**

<http://www.kisiselgelisim.com/renklerin-psikolojisi-sari-renk-ve-anlami/> 19.04.2019

<http://hasanalitoptas.com/tr/> 23.04.2019

ÖZGEÇMİŞ

02.06.1989'da İstanbul / Şişli'de doğdu. İlkokulu Şişli'de bitirdikten sonra Kurtuluş Lisesi'nin süper lise bölümünü kazandı. 2005 yılında okul tiyatrosunun sahnelediği *“Otoyolda Piknik”* oyunuyla Şişli Belediyesi Tiyatro Festivali'nde *“En İyi Erkek Oyuncu”* seçildi. 2007 yılında liseden mezun oldu. 2008 yılında Beykent Üniversitesi Sinema-Tv bölümünü kazandı. 2010 yılında aynı üniversitenin Oyunculuk bölümüne geçiş yaptı. 2014 yılında Oyunculuk bölümünden mezun oldu. 2015'te Tiyatro Açıkça bünyesinde rol aldığı *“Ziyaretçi”* isimli oyunla Ekin Yazın Dostları Derneği'nin verdiği tiyatro ödülleri arasında *“En İyi Genç Yetenek”* ödülüne layık görüldü. Bir çok reklam projesinde oyuncu olarak yer aldı. 2016 yılında Tiyatro Kedi'de *“Ölü Ozanlar Derneği”* oyununda rol almaya başladı. Aynı yıl Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Sinema Tv Tezli Yüksek Lisans programına kabul edildi. 2011 yılından beri çocuk tiyatrosu yapmaktadır. Halen tiyatro ve kısa film çalışmalarını sürdürmektedir.

Metin HASGÜL